

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Condem. Censvrae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

tiam facit timor poenae, ex amore sui ipsius oborta. Ita credo
Monachos omnes poenitere. Nam uera poenitentia profes-
cto amorem Dei, quem prae se diligit, non excludit. Sancti
nō dolent sese damnari, pro gloria Dei nihil non ferre para-
ti. Nam Paulus etiam pro fratribus fit Anathema. Et
Moyſes expungi de libro petit. Sed dolent Deū suis pecca-
tis offendisse, cui interim se cōmittunt. Fideles enim in di-
lectione acquiescent ei, Sap. 3. Sed de hoc alias. Cæterum fi-
lius Tonitruī, non est Ioannes Baptista, sed Ioannes Euan-
gelista, & Iacobus Maior, filij Zebedei. Ergo ueram poe-
nitentiam constituit odium mali seu peccati & reuerentia
erga Deum coniuncta cum amore Dei. Ad hæc ista pro-
positio non erat mea, sed mei superioris, cui hic Frater cre-
dere facile poterat.

PROPOSITIO XVI.

Credere Deum, Deo, & in Deum tres gradus salutis.

CENSURA.

Credere Deum est fidem habere, Deum esse &c.

CONDEM. CENSURAE.

Quia gry non ualent, quæ hic Frater deblaterat, si-
cut ubiq; paucis absoluam. Credere Deum, com-
mune est pijs & impijs. Nam & dæmones credunt Deum,
& coram maiestate Dei contremiscunt, ac norunt, quod sint
a Deo conditi, sed hoc non satis est. Quia etiam Sathan,
qui hoc credit, tamen manet inimicus & aduersarius Dei &
damnatur, Sic Pharisei sciebant Christum uirtute diuina
operari

In deū credere
August.

Hebr. II.
Credere deo

operari miracula, tamen contra propriam conscientiam eam uirtutem Beelzebub tribuebāt. Sed in Deum credere, est tantum fidelium. Credimus & hominibus, sed non credimus in homines. Augustinus Ioan. 6. Non autem dixit, ut credatis ei, sed ut credatis in eum. Non enim continuo qui credit ei, credit in eum. Nam & dæmones credunt ei, & non credebant in eum. Et nos credimus Paulo, sed non in eum.

Idem de uerbis Domini. Sed multū interest, utrum quisq; credat ipsum esse Christum, & utrum credat in Christum, nam ipsum esse Christum & dæmones crediderunt. Ille uero credit in Christum, qui & sperat in Christum & diligit Christum. Primus gradus salutis, credere Deum. Oportet em̄ accedentem credere quod sit, Hebræ. 11. Secundus, credere Deo, id est, fidem habere uerbis illius. Tertius, Credere in Deum, est plena fiducia omnem sollicitudinem coniungere in eum. Qui credit in filium, habet uitam æternam. Sed hic ad monēdum censui, me hanc differentiam docendī causa usurpasse: Nam secundus gradus, cum tertio uere conuenit, si quis rem spectet. Quia autem Sophistæ & sycophantæ isti qualis meus iste Monachus est, nonnunq; auditori fucū faciunt, mutata constructione, existimaui ad docendum aptius esse, si hæc modo isto distinguantur. Neq; enim tam imperitus sum, ut nesciam, si quis recte intelligat, Deo credere, & in Deum credere idem esse. Nam Sriptura dicit: Abraham Deo credidit & reputatum est ei ad iusticiam. Ergo Deo credere iustificat & saluat, sicut Paulus in epistola ad Romanos hoc satis grauer probat. Quia tamen in latina lingua significantius est in Deum credere, quam Deo credere, puto mihi licere, ut Grammaticam hanc differentiam docendī causa usurpem. Si quidem notum est etiam impios nonnunq; credere comminationibus Dei, & ideo etiam desperare. Quare possunt nostra lingua tales dici quod credant Deo,

Deo, sed non credunt in Deum, quia fiducia in Deum ca-
rent, qua se consolentur contra iram Dei. Quid multa? Ine-
signis malitia Monachi ac magistri eius, Fabri, & similium
cogit, oia cauere, quae possunt quoquo modo in calumniam
rapi.

PROPOSITIO XVII.

Qui credit in Deum, non credit saluari suis operibus,
seu uirtutibus, ac discredet omnibus creaturis.

CENSURA.

Si credis in Deum, non discredis operibus & habitibus,
Sed est, uirtutibus.

CONDEM. CENSURAE.

Hic mire se torquet Sophista meus, & nititur probare
ne fidem quidem ipsam iustificare, quando & ipsa ha-
bitus sit, sed paucis dicam. Fides quatenus habitus est, uel
qualitas in nobis, eatenus non iustificat. Iustificat autem quia
apprehendit obiectum extra nos, id est, Christi merita &
Dei misericordiam. Opera non iustificat. Fides est opus, er-
go me fides iustificat. Respondeo, fides est opus, Ioan. 6.
sed Dei opus, qui eam operatur in nobis. 1. Thes. 2. Qui
operatur in uobis, qui credidistis. Dicit Frater: si non cre-
dis opera & uirtutes necessaria esse ad salutem, non credis in
Deum. Imo si credes opera & uirtutes ad salutem necessaria,
& non solam fidem, non credes in Deum sed in opera. Re-
quirimus & nos necessario, utramque iusticiam, & obedi-
entiam in Deum & legem, sed diuersos fines eis constituimus,
alius finis fidei, alius caeterarum uirtutum. Sed eum fides

*opa no iustificat
Ioan. 6.
1. Thes. 2.*

m mater